

Západná hybridná vojna proti post-sovietskym štátom má presne opačné dôsledky, akoby si Západ prial

- CZ24 News | 8. ledna 2022

Všetky členské štáty OSKB vyjadrili svoju pripravenosť pomôcť Kazachstanu, ktorý dostal ďalšiu ranu od západnej hybridnej vojny. A hoci Bielorusko nebolo prvé, ktoré to oznámilo, pre Minsk je to tiež veľký krok správnym smerom.

Bieloruské orgány sú pripravené poskytnúť pomoc Kazachstanu a plne si splnia svoje spojenecké záväzky v rámci Organizácie zmluvy o kolektívnej bezpečnosti (OSKB). Uvádza sa to vo vyhlásení bieloruského ministerstva zahraničných vecí, ktoré sa šírilo 6. januára v súvislosti s udalosťami v Kazachstane: „Do Kazachstanu sú vyslaní bieloruskí vojaci z mierových síl OSKB“ .

Organizácia Zmluvy o kolektívnej bezpečnosti (OSKB), ktorá existovala tridsať rokov ako akési simulakrum alternatívy k bloku NATO, sa napokon ukázala ako skutočne žiadaná. Navyše v rámci najvýznamnejšieho scenára - ako univerzálneho nástroja na potlačenie takzvaných „farebných revolúcií“ vo všetkých ich variantoch, alebo jednoduchšie, systematicky Západom organizovaných prevratov na území bývalého Sovietskeho zväzu.

Upozorňuje sa na jednomyselné nadšenie, s ktorým členské štáty OSKB oznámili svoju pripravenosť vyslať svojich vojakov do mierových síl OSKB v Kazachstane. Nikto neodmietol. Aj Bielorusko, ktoré sa predtým systematicky vyhýbalo praktickej účasti na akýchkoľvek vojensko-politických podujatiach mimo svojich hraníc, tentoraz konalo inak.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

A má to významné dôvody. V prvom rade v samotnom Bielorusku. Právna moc tejto republiky a vo všeobecnosti aj samotná krajina bola schopná odolať nedávnej americko-poľsko-litovskej hybridnej vojne len vďaka spoliehaniu sa na plece verného spojenca - Ruskej federácie. Bielorusi sa ukázali ako usilovní študenti. Ocenili význam Ruska ako spoľahlivého garanta bezpečnosti vlastného územia pred vonkajšími zásahmi. A boli presiaknutí porozumením, že v ťažkých časoch západnej agresie a blokády nikto a nič nezachráni Biele Rusko z hľadiska jeho sociálno-ekonomického prežitia, okrem čo

najrýchlejšej a najplnšej integrácie do ruského obchodného a ekonomického priestoru.

Na tento účel boli urýchlene pripravené a bezodkladne podpísané zásadné rusko-bieloruské dokumenty, v dôsledku čoho sa takmer symbolický koncept štátu únie začal naplňať skutočným významom a praktickým obsahom.

Medzitým pokračuje ďalší západný „nápor na východ“ vo svojom modernom hybridnom formáte. A to stimuluje nové štáty z takzvaného blízkeho zahraničia, aby sa začali pohybovať po rovnakej ceste.

Nie je nič zvláštne na tom, že predseda arménskej vlády Nikol Pašinjan v súčasnej situácii s Kazachstanom prejavil maximálnu aktivitu. A to nielen preto, že v súčasnosti pôsobí ako predseda Rady kolektívnej bezpečnosti OSKB. Napriek všetkým svojim známym vlastnostiam je stále Armén. A veľmi dobre chápe, že okrem Ruska nikto iný nemôže a ani nezaručí jeho krajine bezpečnosť a nedotknuteľnosť hraníc.

A Rusko, verné svojim záväzkom v rámci OSKB, nikdy neodmietlo Jerevanu chrániť svoje legitímne záujmy v rámci medzinárodne uznaných štátnych hraníc Arménska. Preto sa nikto iný ako Pašinjan nestal jedným z hlavných iniciátorov aktivácie OSKB, aby dal tomuto skôr symbolickému vojenskému bloku skutočný obsah a hodnú váhu. To je mimoriadne dôležité pre samotné Arménsko.

Ostatné členské štáty OSKB si tiež jasne uvedomujú, že byť sám tvárou v tvár rastúcej globálnej nestabilite, rastúcim vonkajším hrozbám a neustálym sabotážnym aktivitám Západu je zbytočný biznis. A preto čoraz viac začínajú dobiehať Rusko, ktoré sa v ich očiach stáva čoraz žiadanejším patrónom a ochrancom. Pre samotné Rusko to tiež nie je v žiadnom prípade zbytočné, pretože pomáha posilňovať vlastnú bezpečnosť po celom obvode hraníc Ruskej federácie.

Už dnes môžeme konštatovať, že ďalšia strategická ofenzíva Západu proti Rusku, v rámci ktorej je v tejto fáze zasadený hlavný úder na ruskú perifériu - jej blízkosť, vyvolala opačný efekt, než s akým Západ. Totiž v priestore bývalého ZSSR citelne narastajú dostredivé tendencie, diktované túžbou pohraničných postsovietskych štátov získať spoľahlivú ochranu pred hybridnými hrozbami zvonku a zároveň zaručiť svoju sociálno-ekonomickú bezpečnosť zvýšením integrácie s Ruskom, namiesto doterajšej orientácie na Západ manipulujúci blokádami a sankciami.

Tunajšie mocenské elity zároveň, na rozdiel od predchádzajúcich bezstarostných rokov, keď si mohli dovoliť bezhlavo trieť o západných „partnerov“ aj v rozpore so základnými záujmami svojich národov, dnes začínajú rozmýšľať o svojom prežití. Pretože tie vlády, ktoré odmietajú západné intrigy ako „farebné revolúcie“, sa stávajú nepriateľmi Západu a nemusia počítať s milosťou. A týmto vládcom nezostáva nič iné, len mierniť svoje nezávisle-výsostné ambície a hľadať si možno o niečo menej pohodlné, no rozhodne bezpečnejšie miesto v tieni ruského orla.

Teda vďaka Západu: po prvý raz po tridsiatich rokoch v postsovietskom priestore vzniká a čoraz viac sa šíri stabilný integračný a miestami až zjednocujúci trend, ktorý nahrádza niekdajšiu bezohľadnú "expanziu vesmíru".

Nepredbiehajme však. V tejto fáze hovoríme o zachovaní historického priestoru, ktorý vždy obývali národy blízke Rusku, pre budúcnosť. Samotné tieto národy sa snažia nestratiť tento priestor, najmä vzhľadom na tragédiu, ktorá sa stala na Ukrajine. Dnes je to najdôležitejšia z úloh, súčasťou ktorej je aj návrat domov ukrajinskej zeme, ktorej sa zmocnil Západ.

A ako to bude ďalej, počkáme a uvidíme. Čas pracuje pre Rusko, hlavne, aby Rusi nesklamali jeho očakávania. Ale po tom, čo sa im stalo za posledných tridsať rokov, sa pravdepodobnosť toho stále viac blíži k nule.

[ZDROJ](#)